

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

Červenec 2015

SLŮVKO FARÁŘE

Doteky

Doteky máme většinou rádi. Jsou lidé „dotykoví“, kteří se při komunikaci s vámi občas nenápadně dotknou vaší ruky nebo třeba ramene (jiné doteky neuvádíme, mohou totiž mnohdy patřit do jiných kategorií). A jelikož ve světě je hodně protikladů podobně jako u magnetu, jsou mezi námi lidé, kteří se při vašem nenápadném doteku, který vznikl opravdu jen tak spontánně a mimochodem, skoro otřesou hrůzou a syčí jako had.

Když hladíme na klíně kočku a ona začne vrnět a tzv. „přede“, je to krásný pocit, který se nám zaryje do paměti. Když dospělý člověk (zvláště muž) dokáže obejmout svou matku nebo otce, která(ý) má už letité jubileum, je to zvláštní pocit, a to především tehdy, když tuhle formu lidské blízkosti u svých rodičů nikdy neviděl, nevnímal, nezažil.

Kolik maminek miluje chvíle, kdy je např. vlastní dítě na sklonku dne po celodenní námaze pár okamžiků češe – pro některé je to tak vzácné, že o těchto chvílích štěstí ani nechtějí mluvit (u tatínků to funguje asi jinak, bo někdy není co česat☺).

Nesčetněkrát zaznívalo z úst rodičů na adresu vlastního dítěte, že plotýnka pálí, ale snad se shodneme na tom, že právě samotný dotek a následná spálenin(k)a dítě nejvíce poučila ☺.

Spěcháte autem na nádraží (tedy opravdu spěcháte!!!), protože jste ještě doma zvedli někomu neprozíravě telefon, a to vám ukradlo pět minut z už tak napěchovaného času a díky tomu vám ujede rychlík... Dostaví se pár chvil vzteku a nadávek na neurčitou osobu, ale i sobě klidně v duchu vynadáte... Po návratu domů si pustíte rádio a tam zrovna hlásí, že „váš“ rychlík měl těžkou havárii (třeba ve Studénce). Šok? Nevěřičnost? Pláč? Štěstí? Vděčnost? Těžko říct...

Díky rutině nikdy nekontrolujete to nebo ono, ale jistý den to uděláte, jelikož vám na toto téma hlavou blýskne myšlenka a ejhle! Někomu můžete pomoci v těžké, případně obtížné chvíli... Hrdinství? Dobrý příklad? Náhoda?

Nebo připustíte, že je to dotek vyšší moci? Boží dotek, který je třeba i varováním?

Doteky jsou různé, některé jsou těžko definovatelné...

PKF

Výlet na Prašivou

Dnes (první prázdninový den) jsme vstávaly ne do školy, ale jely jsme na setkání dětí na Prašivou. Jely jsme autobusem a pak jsme šlapaly pěšky do kopce na mši, kterou sloužil náš otec biskup.

Nasvačily jsme se, nabraly sílu a šly jsme zase dál do kopce. Nahoře nás čekaly naučné a zábavné úkoly.

Byl to super výlet ☺ . Mart'a a Bára

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI V ZÁBŘEHU

„Farníci ze Zábřehu se letos znovu scházeli během celého května na Májové pobožnosti, které si sami vedli.

Děkujeme za tuto možnost společné modlitby ke cti naší nebeské Matky.“

Nedělní fotbalové klání

V neděli 14.6.2015 se Dolní Benešov a Zábřeh probudil do krásného rána. Sluníčko krásně svítilo a jako bonus se občas schovalo za mráček, aby nás mohl mírně ochladit slabý větřík. Po nedělním obědě a následném odpočinku nastala dlouho očekávaná chvíle. Rok se s rokem sešel a fotbalovým hřištěm v Zábřehu se rozeznělo skandování fotbalových fanoušků, které bylo prokládáno hvizdy rozhodčího. Utkalo se zde opět po roce mužstvo kněží, kterému byl i letos kapitánem náš pan farář. Tento kapitán nám neustále tvrdí, že fotbal neumí a nehraje, ale na hřišti dokazuje pravý opak a nejen on. Asi taktika. A druhé družstvo bylo sestaveno z chlapů z Dolního Benešova, kteří pravidelně prohání mičudu na Kolovratu. Některé z nás je máme i doma. Tomuto důležitému zápasu předcházelo klání našeho fotbalového potěru. Děti se do zápasu vrhly s nadšením a nasadily nejen svoje srdíčka, ale i nohy a ruce.

Po posledním hvizdu jejich zápasu nastala ta všemi očekávaná chvíle. Na trávník nastoupila mužstva kněží a chlapů z Kolovratu. V jejich tvářích se odráželo odhodlání, vyhrát letošní zápas. Ozval se hvizd rozhodčího a začal boj o góly. Obě mužstva dala do zápasu vše, pot se linul po tvářích všech chlapů a suché dresy se postupně daly ždímat. Kdo bude pro další rok prohlášen za vítěze? Vítězství si z tohoto zápasu nakonec pro letošní rok odneslo družstvo Kolovratu a to vítězstvím 4:1. Nutno však veřejně pochválit i soupeře. Do branky chlapů sice dalo mužstvo kněží jen 1 branku, ale zato ukázkovou. Aby toho nebylo málo, přišly jsme se svou troškou do mlýna i my ženy. Nechtěly jsme své mužské protějšky v tom nechat samotné a taky jsme si chtěly vyzkoušet, co Ti chlapi na tom fotbalu mají. Krom pár zasvěcených o našem plánu kopat penalty nikdo z přítomných nevěděl. Sešlo se nás 15 odvážných ženských, které se do toho nebály jít a neměly strach si ze sebe udělat srandu. Už první setkání s fotbalem pro nás bylo poučné. Obléknout si v tom horkém počasí na sebe kompletní dres byl zážitek. Hned jsme si zavzpomínaly na dobu našeho dětství a mládí, kterému vládlo oblečení ze silonového vlákna. Nakonec nám bylo sděleno, že chlapi si pod ten dres ještě oblékají bavlněná trička, která sají pot. No člověk se pořád učí. Nutno podotknout, že jsme se sešly zástupkyně něžného pohlaví od dívek školou povinných, přes maminy až po zralé ženy. V šatnách to ještě šlo, ale potom jsme si dodaly odvahy a vyrazily na fotbalové hřiště. Přihlízející možná nejdříve zažili šok, ale

p. farář vše vysvětlil a začaly se dít věci... Brankář chlapů z Kolovratu se statečně postavil našim střelám, kterými jsme jej zasypaly. Chodidla některých z nás se přitom fotbalového míče dotkly poprvé v životě, ale nezalekly jsme se. Brankář se držel statečně, ale nám se přesto podařilo pár míčů protlačit za jeho záda. Některé z nás dokonce objevily v sobě skrytý talent, ale rozhodly jsme se, že chlapům nebudeme přidělovat vrásky na čele a fotbalové družstvo nezaložíme, alespoň prozatím... Co říci závěrem. Byla to opět krásná sportovní, ale i společenská akce a už teď se těšíme na další ročník. FOTBALU ZDAR !!!

KH

Připomeňme si historii sakrálních staveb naší farnosti

Filiální kostel sv. Urbana v Zábřehu

Poválečné období k současnosti

Neblahé období února 1948 přinášelo strach z dalšího kola čistek v církevním životě, přesto odhodlání zábřežských bylo tak hluboké, že připravili kostel na slavnostní svěcení. K tomuto slavnostnímu aktu přijel dne 30.10.1948 do obce světící biskup olomoucký, ten vložil do kamenného oltáře ostatky sv. Urbana, sv. Theodora a blahoslaveného Jana Sarkandra. Uvítací proslov pronesl zdejší rodák kanovník P. dr. Josef Vrchovecký, ředitel školy Alois Blažej a předseda MNV Maxmilián Somer. Druhého dne pak biskup provedl vlastní svěcení kostela za asistence P. Rudolfa Harazima a dalších osmi kněží. Tohoto velkého a významného svátku se zúčastnilo téměř veškeré obyvatelstvo vyzdobeného Zábřehu i širokého okolí.

Za důležité nutno dodat, že od roku 1945 přešel pod farnost Dolního Benešova, jako kostel filiální sv. Urbana.

Bohoslužby se konaly v kostele pouze jednou v měsíci a o významnějších svátcích až do sedmdesátých let, přesné datum není známo, avšak víme, že za pana faráře P. Aloise Čunderleho se již konaly každou neděli a konají se rozšířeněji po současnost. K bližším událostem, které nelze charakterizovat jako historické, nutno doplnit a zdůraznit příkladnou a patriotickou péči zábřežských farníků. Průběžně dbají o doplňování potřeb pro duševní útěchu a s udržováním pospolitosti ve farnosti. Jsou si vědomi rčení: „Vizitkou obce je kostel“.

K nedávné historii je vhodné ještě připomenout informaci o doplnění nového zvonu jednoho ze čtyř, odlitých pro dolnobenešovskou farnost v bývalé NDR na objednání P. faráře Rudolfa Harazima. Zvon určený pro Zábřežský kostel nesoucí jméno „Sv. Urban“ byl slavnostně posvěcen spolu s přemístěným zvonem „Sv. Maria“

z dolnobenešovského kostela dne 14.5.1971, s následným zavěšením do věže kostela, jejichž hlas zní i pro současnou dobu.

Tímto putování zábřežských zvonů neskočilo, neměla by zapadnout informace ke zvonu odlitého v roce 1947 ještě ve slévárně fy Holuša určeného pro zábřežský kostel. K odlitému nápisu zvonu „St. Urbanus ora pro nobis“ jsou také jména slévačských mistrů. Fr. Bernad, Ed. Kozelek, Fr. Balarin, Do. Dedek, Vil. Černík, GA. Stuchlík. Krátce po zavěšení nových dvou zvonů v roce 1971 v zábřežském kostele, putoval tento vzácně odlitý zvon do otevřené zvonice červené kaple (snad definitivně) do Dol. Benešova.

S určitostí bylo v posledních létech vykonáno mnoho hmatatelných skutků a přinášení oběti farníky pro svůj kostel, mají stejnou hodnotu, jako ty přinášené v dávnějších časech, nejsou ještě historií, ale vzpomínkou pro současnou dobu.

Objektivní pohled na jednu společnou farnost lze s potěšením charakterizovat farníky, jako dobře fungující společnost pečující o dva kostely.

Příště:
J.Z.

kaple

sv.Kříže

SVĚDECTVÍ O BOŽÍM JEDNÁNÍ

Vysvobození z bulimie (svědectví)

Ještě dnes mi vlhnou oči vděčností při vzpomínce na divy, které v mém životě Pán vykonal. Možná Vám vystávají otazníky nad slovem exorcismus a říkáte si, že tohle slovo snad patří do středověku a ne do 21. stol. Ale já bych se s vámi ráda podělila o tom, jak mi Pán skrze tuto modlitbu církve zachránil život.

V maturitním ročníku jsem onemocněla mentální anorexií, která postupně přešla do mentální bulimie (záchvatovité přejídání a následné zvracení) trvající 12 let. Když jsem si uvědomila, že jsem závislá a že si sama

nijak nepomůžu, vyhledala jsem odbornou pomoc. Docházela jsem na psychiatrii, absolvovala 3,5 roku trvající psychoterapii, ale bulimie jsem nebyla schopna se zbavit.

Jen Bůh ví, kolik probdělých nocí jsem před Jeho tváří strávila, jaké moře slz jsem vyplakala, ale bez výsledku. Můj zdravotní stav se zhoršoval, měla jsem zničené zuby, poškozený jícn i žaludek, játra v rozkladu,... a přesto noc co noc jsem trávila na záchodě zvracejíc už i velké množství krve. Přes den jsem hrála roli vysoce postavené manažerky, velmi úspěšné mladé ženy, a v noci jsem byla absolutní troskou. Tento dvojitý život mě ničil zevnitř. Nenáviděla jsem sebe sama, připadala si odporná a zbytečná, nemající žádnou hodnotu. Nemohla jsem pochopit, proč mi Pán nepomůže? Proč nezasáhne, když je všemohoucí? V mém srdci narůstal hněv vůči Němu, hořkost a zklamání. Nebyla jsem schopna se za tento problém modlit, abych se nerozplakala. Myslím, že nebudu přehánět, když řeknu, že to pro mne bylo strašlivé utrpení zasahující všechny oblasti mé osobnosti: srdce, mysl, rozum i tělo. Můj zpovědník si se mnou už nevěděl rady a rozhodl se zkusit modlitbu za vnitřní uzdravení spojenou s modlitbou za rozvázání.

Modlitba byla dohodnutá na následující úterý v 19h. Ráno tohoto osudného dne jsem pociťovala velikou úzkost, strach a neklid. Začala jsem se usilovně modlit, ale přesto tyto pocity neodcházely.

Vyčerpaná jsem se obrátila na Pána s otázkou: „Co by se muselo stát, abych já přestala zvracet?“ V tu chvíli jsem cítila, že mám otevřít Písmo.

Otevřela jsem na Jer 29,11-14:

„Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti. Budete mě volat a chodit ke mně, modlit se ke mně a já vás vyslyším. Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval.“

Z očí mi vytryskly slzy a řekla jsem Pánu, že Mu dám znova šanci. A tak jsem přišla na modlitbu, společně jsme začali Pána prosit o světlo, aby nám ukázal, zač se máme modlit, jakou oblast Mu vydat?

Na mysl mi přišla jedna vzpomínka z raného dětství, kdy mi byly asi 4 roky a byla jsem na dovolené u moře spolu se svými rodiči a starším bratrem. Brácha už v té době uměl dobře plavat a potápěl se spolu s tátou, zatímco já si hrála na velkém kamenu na břehu. Najednou vidím přicházet na pláž i mámu, celá nadšená jsem k ní zvedla ručičky s nadějí, že mě obejmě a přidá se ke mě. Ale místo toho si mě ledově prohlédla od hlavy až k patě a pronesla: „Ty jsi tak tlusté dítě, já se za tebe stydím.“ V tu chvíli mě uvnitř zabila, zůstala jsem nehybně stát a už nikdy v životě jsem neměla k nikomu důvěru..... Ta, která mě měla chránit, se mě zřekla.

Když jsem celou historku povyprávěla, slzy mi tekly z očí proudem a nebyla jsem k zastavení...

Začali jsme se modlit, vnímali jsme, že nezdravé pouto, které je mezi mnou a mámou musíme přetrhnout. Nešlo to přímelnou modlitbou, a tak se kněz modlil za osvobození. Tím se mi natolik ulevilo, že jsme mohli Pána prosit, aby tuto ránu definitivně zahojil.

Najednou jsem viděla Ježíše, jak jde po hladině moře směrem ke mně, zastaví se na mém kamenu a pokleká přede mnou. Snižuje se na mou úroveň, takže se díváme jeden druhému do očí. S velikou a jen těžce popsatelnou láskou mě objímá a říká: „Už jsem tady, jsem tu pro tebe, skryj se v mé lásce a zůstaň jak dlouho chceš. Už tě neopustím.“ Nevím, jak dlouho jsem setrvala v Jeho objetí, ale jedno vím jistě, má rána byla zacelená a mé srdce uzdraveno. Už nemusím čekat na lásku od své mámy, kterou mi dluží, tu lásku doplnil Ježíš. A vím, že kdykoli můžu přijít znovu, On mě nevyžene, neodmítne, neodsoudí, On mě nekonečně

miluje! Mé utrpení tímto dnem skončilo, z bulimie jsem byla definitivně vysvobozená. Děkuji Pánu, který zná lék na každou naši bolest a utrpení, nic pro něj není nemožné. Jsou jen skutečnosti, které zadržují Jeho lásku, aby k nám nemohla proniknout, ale i to nám může dát poznat, když o to vytrvale prosíme.

(www.vojtechkodet.cz/svedectvi/)

připravila Marie Ohřálová

SVĚTEC MĚSÍCE

SVATÁ BRIGITA ŠVÉDSKÁ

SVÁTEK 23. ČERVENCE

Pocházela z královského rodu a mívala nadpřirozená vidění. Ve 14. letech byla provdána a měla osm dětí. Vstoupila do III. řádu sv. Františka a po manželově smrti žila odříkavým životem. Založila řeholní řád za účelem uctívání zmučeného Krista. Svými ctnostmi byla všem příkladem. Ke konci života ji vidíme jako kající poutnici.

Narodila se v červnu 1303 na zámku Finsta u Uppsaly ve Švédsku. Toto místo se nachází u Bjorkenského jezera severně od Stockholmu. Rodiče, guvernér Birger Persson pocházel rodu Folkungarů, jako švédští králové, a matka Ingeborga z královské rodiny gothské. Brigitu učili lásce k Bohu podobně jako její mladší sestru a bratra. Brigita však již v sedmi letech začala mít vidění. Při prvním nočním uviděla Pannu Marii, v dalším ukřižovaného Krista a tato mystická zkušenost se u ní stále rozšiřovala. Asi v 11ti letech vznesla při vidění Pána Ježíše na kříži otázku: "Ó můj milý, kdo tě takto zřídil?" a uslyšela odpověď, která hluboce zasáhla její srdce: "Všichni ti, kdo na mne zapomínají a pohrdají mojí láskou!"

Brzy po tomto zážitku zemřela Brigitě matka a otec její výchovu svěřil tetě Kateřině, která byla i její kmotrou a využila možnosti vedení biskupem Brynjolfem ze Skary.

Při dosažení 14ti let byla provdána za šlechtice Ulfa Gudmarssona. Podřídila se otcovu rozhodnutí i když toužila po zasvěceném životě řeholnic. S manželem se pak dohodla na následování vzoru starozákonního páru Tobíáše a Sárý. První dva roky prožili v modlitbě, s odřeknutím si intimního soužití. V manželství s Ulfem, který byl dobrým mužem, pak měla osm dětí: Martu, Karla, Birgera, Bengta, Gudmara, Karin (či Kateřinu), Ingeborgu a Cecílii.

V 32 letech, po nástupu svého příbuzného Magna na švédský trůn, byla povolána do Stockholmu za dvorní dámu jeho mladé královny, kterou po tři léta učila a vychovávala. V té době s výchovou jejích synů pomáhal student Niels Hermansson, pozdější biskup a světec. Brigita na královském dvoře poznala také

obtíže politiky a roztržštěnost Evropy. Pobyt její rodiny ve Stockholmu skončil s bolestnou ztrátou syna Gudmara, který zemřel asi v deseti letech.

Při snaze o stálé prohlubování duchovního života vstoupili oba manželé do třetího řádu sv. Františka. K 25. výročí manželství vykonali pouť do Santiaga de Compostela a v té době se rozhodli znovu ke zdrženlivému životu. Ulf po dvou letech vstoupil do cisterciáckého kláštera, v němž už žil jejich syn Bengt. Prožil tam s ním dva roky a zemřel. Brigita po uspořádání všech záležitostí se uchýlila do jednoho příbytku u onoho kláštera Alvastra a dva roky v něm žila jako asketa. Vyprošovala potřebné milosti církvi a konala skutky bliženské lásky. V roce 1346 začala napomínat mocné tohoto světa i církevní hodnostáře a požadovala na nich změnu života. Osobně byla i na dvoře krále a psala výzvy k ukončení letité války vladaři francouzskému i anglickému. Další výzvu papeži do Avignonu s touhou, aby se vrátil.

Král Magnus Eriksson věnoval Brigitě královský dvorec Vadstena u jezera Vättern a ta se rozhodla udělat z něj klášter pro řád Nejsvětějšího Spasitele (sv. Salvátor-ra), který založila. K jeho zbudování a vysvěcení došlo až po její smrti. Její brigit-ské řeholní společenství se zakládalo na dvou komunitách (mužské a ženské), pro které byl zbudován jeden kostel, v němž se scházeli k bohoslužbě. Obě ko-munity měly mít dohromady 85 členů. Zvolila pro ně řeholi sv. Augustina, k níž přidala uctívání hořkého umučení Spasitele. On sám jí dal poznat velikost svého ztrýznění a naučil ji modlitbám, kterými může jeho rány během roku uctít. Přidal velká příslibení pro ty, kdo po celý rok vydrží v konání oné pobožnosti s 15ti modlitbami. (Pobožnost byla později schválena a doporučena Svatou kongregací, kolegiem de propaganda fide a papežem Klementem XII.)

Brigita se r. 1349 vydala na pouť do Říma, aby nejen získala následujícího roku odpustky, spojené s milostivým létem, vyhlášeným papežem Klementem VI., ale chtěla dosáhnout i potvrzení nového řádu. Většinou šla bosa. Kardinál Ratzinger o ní napsal, že putovala ve šlépějích Boha, který vstoupil do našich stop. Její řeholi potvrdil až papež Urban V., když se r. 1367 vrátil do Říma. Brigita zatím konala poutě a pokračovala ve svém plánu. Před svou smrtí vykonala ještě velké, roční putování do Svaté země, na něž se vydala z jara r. 1372. V Jeruzalémě se u ní začalo projevovat onemocnění žaludku a po návratu do Říma 23.7. zemřela. Dočasně byla pohřbena v kostele San Lorenzo v Panisperna a 13.11. za doprovodu její Kateřiny a Birgera přepravena do švédské Vadsteny. Pro mimořádný život i množství zázraků ji papež Bonifác IX. dne 7.10. 1391 prohlásil za svatou.

Papež Jan Pavel II. ji 1.10. 1999 prohlásil za patronku Evropy a zdůvodnil to slovy: *"Svým hlubokým procítěním tajemství Krista a Církve se zapojila v mimořádně kritickém okamžiku dějin Církve do budování jejího společenství. Z Brigity vyzařuje prorocká síla. S jistou otevřeností hovoří ke knížatům a papežům. V zájmu mravní obrody křesťanstva a duchovenstva nešetří přísnými napomenutími."*

Papež v následujícím měsíci, 13.11., sloužil ekumenickou bohoslužbu k její cti za účasti i dvou arcibiskupů luteránské církve Švédska a Finska a také za přítomnosti členů švédské královské rodiny. Novou patronku Evropy vyzdvihl jako tu, která *"Chápala církev jako společenství věřících, místo, kde přebývá Duch Svatý."*

(Modlitbu sv. Brigity se za své blízké modlí několik farníků i u nás a je jednoduché ji získat.)

<http://catholica.cz>

M. Ohrálová

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Zloděj v ráji

Na nebeskou bránu zatloukl zloděj.

Apoštol Petr, který má klíče od brány, ten hluk uslyšel a vyhlédl ven.

„Kdo je to?“

„Já.“

„Co jsi zač?“

„Zloděj. Pusť mě do nebe.“

„Ani náhodou. Pro zloděje tu místo není.“

„A kdo jsi ty, že mi zakazuješ vejít dovnitř?“

„Apoštol Petr.“

„Tebe znám! Ty jsi ze strachu zapřel Ježíše, než kohout třikrát zakorhal. Já vím všechno, kamaráde.“

Svatý Petr zrudl hanbou. Řekl si, že poprosí o pomoc svatého Pavla.

„Pavle, pojď s tím člověkem promluvit ty.“

Svatý Pavel vystrčil hlavu z brány

„Kdo jsi?“

„Já ten zloděj. Pusť mě do ráje!“

„Tady pro zloděje místo není!“

„A kdo jsi ty, že mi zakazuješ vejít?“

„Já jsem apoštol Pavel.“

„Aha, Pavel! To ty jsi jel z Jeruzaléma do Damašku, protože jsi chtěl zabíjet křesťany! A teď jsi v ráji.“

Svatý Pavel zrozpáčitel, zastrčil hlavu a pověděl Petrovi, co se stalo.

„Musíme tam poslat evangelistu Jana,“ pokýval hlavou Petr. „Ten Ježíše nikdy nezapřel, tak se s tím člověkem může vypořádat.“

Po chvíli přišel Jan. „Kdo je tam?“ zeptal se.

„To jsem já, zloděj. Pusť mě do nebe.“

„Můžeš tlouci do brány, jak dlouho chceš, ale pro zloděje, jako ty, tu místo stejně nebude.“

„Kdo jsi, že mi zakazuješ vstoupit?“

„Já jsem evangelista Jan.“

„Aha, ty jsi evangelista... Proč podvádíte lidi? Napsali jste, že kdo tlouče, tomu bude otevřeno, a kdo prosí, tomu bude dáno. Já tlouču na bránu už

svaty jan, evangelista

www.catholica.cz

dvě hodiny a ještě jste mě nepustili. Jestli pro mě hned nenajdeš místo v ráji, vrátím se na zem a všem povím, že jste v evangeliu lhali!"

Jan se lekl a pustil zloděje do ráje.

Jeden kazatel vysvětloval, co je to radostná zvěst. Když byl v nejlepším, přerušil ho muž: „Co je to za radostnou zvěst, když je tak snadné skončit v pekle a tak těžké dostat se do ráje?“ Ráj je jen otázkou milosrdenství.

Z knihy Bruna Ferrera, „Živá voda pro duši“, nalk. Portál 2010

Připravila M. Ohřálová

PRO ZASMÁNÍ

Mám nepříjemný pocit, že jsem před odjezdem na něco zapomněla.

Do firmy nastoupí nový šéf. Je o něm známé, že je to tvrdák. Tak poprvé prochází kancelářemi a vidí muže, který nic nedělá, opírá se o zed' a jen tak kouká. Říká si: „Tak, a teď ukážu názorně všem ostatním, jak naložím s takovými, kteří se flákají.“ Jde k onomu muži a nahlas se ptá: „Jaký máš plat?“ Muž na to trochu překvapeně: „2000 korun týdně...proč?“ Šéf vytáhne peněženku, podá mu 4000 a zařve: "Tady máš dvoutýdenní plat a teď vypadni a už se tady neukazuj!!!" Muž vezme peníze a odejde. Šéf má dobrý pocit, že všem ukázal, jak v žádném případě nestrpí lenochy a přitom se ptá: "Může mi někdo říct, co tu vlastně dělal ten línej bulík?" A jeden zaměstnanec mu s úšklebkem odpoví: "Dovezl pizzu..."

„Péťo, ty sis poranil koleno?“ „Ano mami.“

„Ale já jsem tě neslyšela ani plakat.“ „Já myslel, že nejsi doma.“

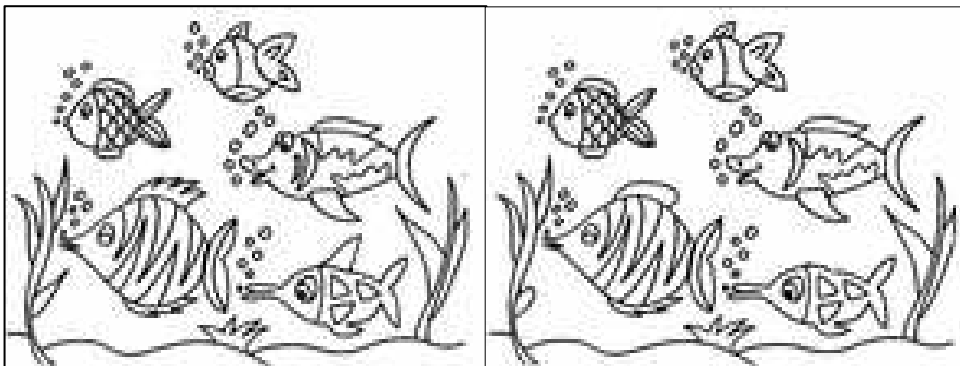

Holčička udiveně pozoruje maminku, jak si nanáší pleťovou masku.
 „Proč to děláš?“ vyzvídá.
 „Abych byla krásná,“ odpoví máma.
 Po chvíli si krém začne stírat.
 „Co se děje mami?“ nechápe děvčátko, „vzdáváš to?“

(S laskavým svolením - . katolik.cz, časopis Nezbeda)

Marie Ohrálová

Dětem - Najdi 5 rozdílů a vymaluj.

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Tajenka skrývá část lidové pranostiky:

V den Maří Magdalény ráno poprchává, neboť svého...(tajenka)...

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K

1. Pracovat krumpáčem;
2. Dívčí jméno; 3. loď indiánů
4. Květenství obilí (množ. č.);
5. Zástupce dítěte při křtu;
6. vrch; 7. Dokola; 8. Bere si, co mu nepatří; 9. Velký ořech;
10. Otesaný kmen stromu;
11. Muž, který modeluje železo; 12. Hospodářské zvíře.

Své odpovědi vhod'te do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 26. července !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka minulé doplňovačky zní „ **RYB A RAKŮ** “.

Z 11. správných odpovědí, (6 z D.Benešova, 4 ze Zábřehu, 1 přespolní/ 6 v krabičce a 5 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce:

1. cena – kniha - **Jan Vavřínek** 9 let, Dolní Benešov; **2. cena** – biblické karty - **Lukáš Vinárek** 9. let Zábřeh; **3. cena** - omalovánka – **Jiří Duda** 6 let, Dolní Benešov;

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

PRÁZDNINOVÝ BONUS

CYRIL A METODĚJ NA VELKÉ MORAVĚ

Ke Slovanům na Velké Moravě přicházeli misionáři z různých koutů Evropy, aby jim přinesli křesťanskou víru. Slované neměli své písmo a modlitby se učili v latině. Když Cyril s Metodějem přinesli na Velkou Moravu slovanské písmo, překlady Bible a sloužili bohoslužby ve staroslověnštině, začalo křesťanství zapouštět kořeny, ze kterých žijeme dodnes.

Najdi deset věcí, které bychom v době Cyrila a Metoděje nemohli na Velké Moravě najít.

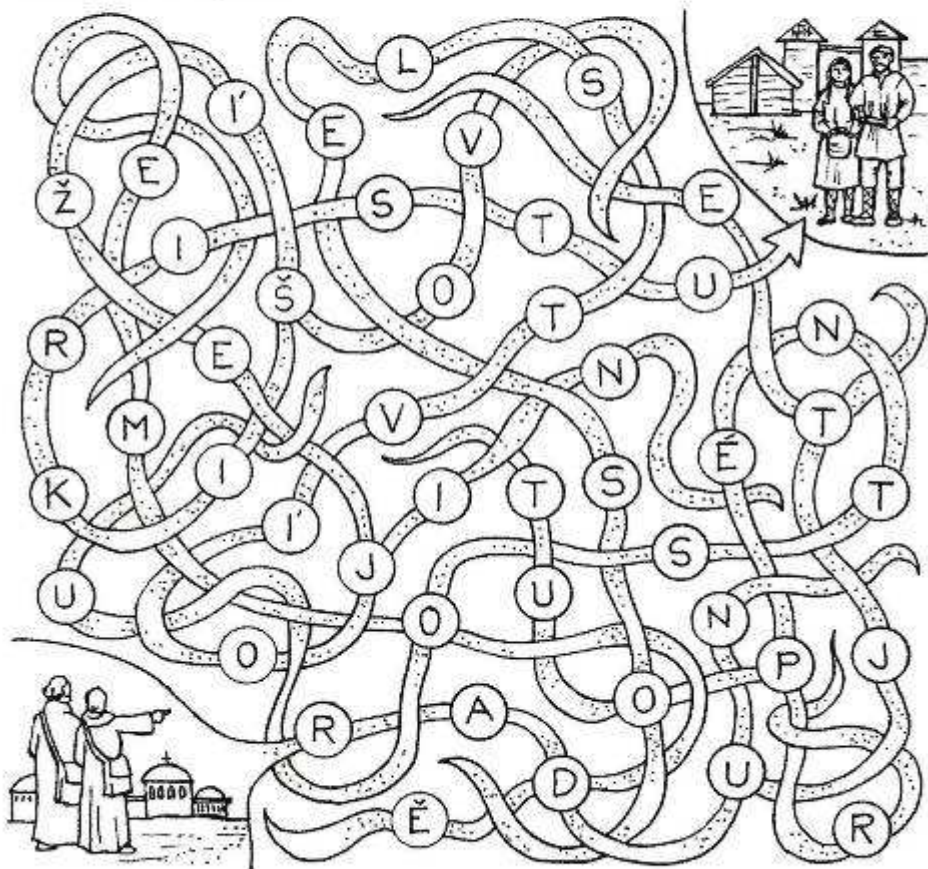

(Se svolením převzato z Katechetického věstníku č. 7/2012-13, vyd. Biskupství brněnské)

CESTA NA MORAVU

Konstantin s Metodějem se po důkladné přípravě na svůj misijní úkol vydali spolu s poselstvem z Byzance na Moravu. Po dlouhé a namáhavé cestě došli do sídla knížete Rastislava, kde byli slavnostně uvítáni. Psal se rok _____ (vyber z možností dole). Bratři překonali všechny obtíže cesty. Posilovalo je totiž vědomí, že je Bůh posílá zvěstovat Slovanům... (dokončení v tajence).

Projdi cestou z Byzance na Moravu. Když posbíráš na správné cestě písmenka, získáš tajenku.

TAJENKA: _____

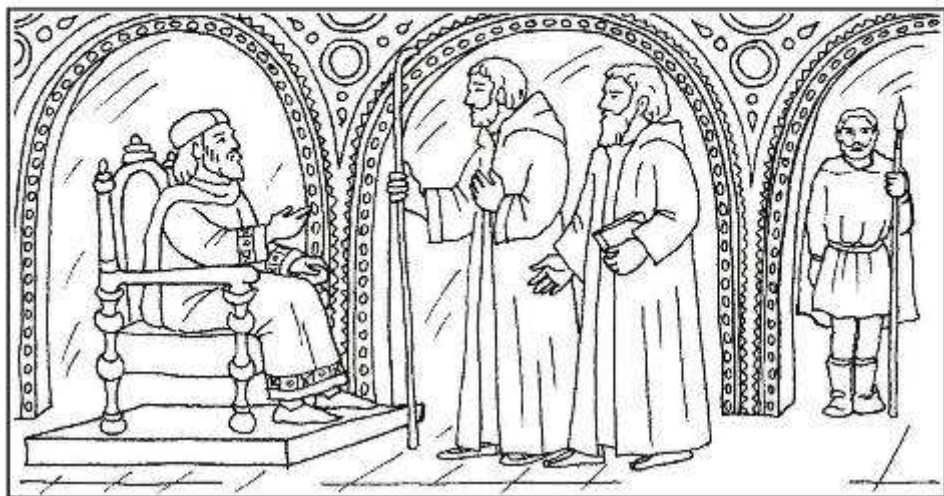
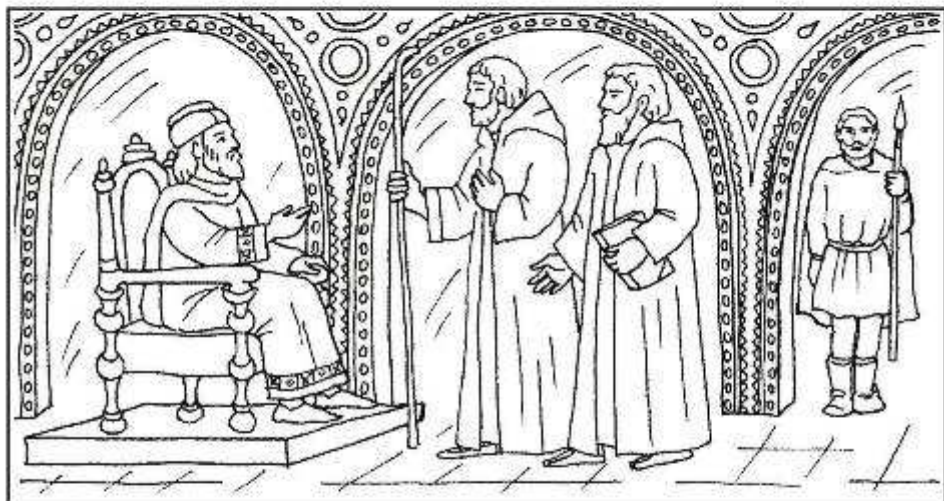
Rok příchodu – možnosti: 368 386 638 683 836 863

(Se svolením převzato z Katechetického věstníku č. 5/2012-13, vyd. Biskupství brněnské)

ÚKOL PRO DVA BRATRY

V 9. století byl na našem území státní útvar, kterému říkáme Velká Morava. Vládl zde kníže Rastislav. Ten vypravil poselstvo k byzantskému císaři Michalovi III. se žádostí, aby vyslal na Moravu misionáře mluvící slovanským jazykem. Císař vybral pro tento úkol dva bratry ze Soluně – Konstantina a Metoděje. Byli velice schopní a v minulosti se už několikrát osvědčili.

Vyslání Konstantina a Metoděje na Velkou Moravu znázornili dva malíři jedné malířské školy. Najdeš mezi obrazy deset rozdílů ?

(Se svolením převzato z Katechetického věstníku č. 3/2012-13, vyd. Biskupství brněnské)

Program pouti na Velehrad v úterý 28. 7. 2015

5:20 – odjezd ze Zábřehu, 5:30 odjezd z D. Benešova

8:30 – příjezd na Velehrad

9:00 – mše sv. v bazilice

10:00 – prohlídka areálu v okolí – trasa B

11:00 – odjezd z Velehradu

12:00 – sv. Antoníněk u Blatnice – pobožnost, litanie, oběd z vlastních zásob

13:30 – odjezd

14:30 – Provodov, kostel P. Marie Sněžné (Malevisko)

15:30 – Luhačovice – pobožnost ve farním kostele

16:00 – individuální prohlídka lázní Luhačovice

17:00 či 18:00 – odjezd z Luhačovic

20:00 až 21:00 – příjezd do D. Benešova

Tento program slouží pouze pro Vaši potřebu a informaci. VŠ

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Potřebuji eucharistii

Termín setkání: Středa 8. července 2015

Čas a místo setkání: 18:50 ve Farním sále

Biblické odkazy:

- J 6,48-58 – nebudete-li jíst tělo Syna člověka
- J 15,1-6 – beze mne nemůžete dělat nic
- 1 KOR 11,27-30 – zkoumat se před přijímáním těla Páně
- Sk 2, 46-47 – každý den pobývali v chrámu, po domech lámali chléb

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na červenec 2015

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.7.	18.00	Za Marii Drastíkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Út	7.7.	6.30	Za živé a + farníky	
St	8.7.	18.00	Za Jana Krzáka, rodiče a syna	
Čt	9.7.	18.00	Na poděkování P.Bohu za 80 let života, za + manžela a ochranu...	
So	11.7.	11.00	Na poděkování P.Bohu za 80 let života, za přijaté milosti, za ...	
Ne	12.7.	7.00	Za Štefana Galamboše, snachu, rodiče a sourozence	
Ne	12.7.	Záb 8.30	Za Rudolfa Baroše a syna	
Ne	12.7.	10.00	Za členy Živého růžence	
Po	13.7.	18.00	Za + Bernarda Kolibače a za + rodiče z obou stran	
Út	14.7.	6.30	Za živé a + farníky	
St	15.7.	18.00	Za + Antonii Pchálkovou a rodiče z obou stran	
Čt	16.7.	18.00	Na poděkování P.Bohu za obdržené milosti, dar zdraví a za ...	
Pá	17.7.	Záb 18.00	Za + Zdeňku Pačkovou – měsíční	
So	18.7.	7.00		
Ne	19.7.	7.00	Za + Tomáše Resnera – měsíční	
Ne	19.7.	Záb 8.30	Za Josefa Kramáře, rodiče a duše v očistci	
Ne	19.7.	10.00	Za + Bedřicha Kozla, manželku a syna	
Po	20.7.	18.00	Za Jana Krakovčíka, rodiče a všechny + z rodiny Štefkové	
Út	21.7.	6.30	Za živé a + farníky	
St	22.7.	18.00	Za + manžela Eduarda Ludvíka, za + rodiče a přízeň	
Čt	23.7.	18.00	Za + kněze Františka Kopečného, dva + bratry, + manželky a ...	
Pá	24.7.	Záb 18.00	Za + Richarda Vrchoveckého – měsíční	
So	25.7.	7.00		
So	25.7.	ČK 17.00	Za Štěpánku Kladivovou a rodiče	
Ne	26.7.	7.00	Za živé a + Anny z Dolního Benešova	
Ne	26.7.	Záb 8.30	Za Martu Keskovou – výroční	
Ne	26.7.	10.00	Za Annu Ranošovou, manžela a + rodinu Ranošovou	
Po	27.7.	18.00	Za Marii Pchálkovou, manžela, děti, snachu a zetě	
Út	28.7.	6.30	Za živé a + farníky	
St	29.7.	18.00	Za + Josefa Reschného, za rodiče z obou stran a sourozence	
Čt	30.7.	18.00	Na daný úmysl, za + manžela a za dar zdraví pro celou rodinu	
So	1.8.	7.00	Na poděkování P.Bohu za 80 let života, dar zdraví, za živou ...	
Ne	2.8.	7.00	Na daný úmysl	
Ne	2.8.	Záb 8.30	Za + Josefa Sommera – výroční	
Ne	2.8.	10.00	Za Herberta Sekáčka (nedož.90 let), za + dceru a za živou rodinu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVENCI

Sbírka NA OPRAVY
– neděle 19.7.2015

**At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin
příjemné, pokojné a sváteční chvíle.**

Pozvánka na koncert

**V pátek dne 31. 7. 2015 v 18 hodin
v kostele sv. Martina
v Dolním Benešově
se uskuteční koncert dechového quinteta**

**Flétna: Tim Kadlec, hoboje: Marie Loubová, klarinet: Filip Pokorný,
fagot: Dan Šmíd, lesní roh: Kryštof Koska.
Soubor vznikl v Brně v roce 2014 a je složen ze studentů konzervatoře
a HAMU Praha.
Soubor hraje pod vedením Doc. Romana Novozámského.
Všichni jste srdečně zváni.**

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelky 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, Marie Ohřálová

**email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek**

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917